

hvordan Opfattelsen her var. Jeg vil da gerne have Lov til for mit Vedkommende at udtale, at min Opfattelse er den, at i Henhold til Loven gik alle de nuværende aldersunderstøttede ind og blev Aldersrentenydere og skulde behandles, ligesom de tilkomne Aldersrentenydere blev behandlet. Derfor maa det Cirkulære, der blev udstedt den 30. November, være at forstaa saadan, at Kommunalbestyrelsen, hvor særlige Forhold er til Stede, hvor de gamle Enker eller Enkemænd opretholder deres Hjem, kan yde indtil 25 pCt. udover den fastsatte Takst, hvad enten Dødsfaldet er indtraadt i det sidste Aar eller tidligere. Jeg tror endvidere at turde sige, at dette vil være et Udtryk for Rigsdagens Opfattelse af Aldersrenteloven. Med dette in mente vil jeg paastaa, at Aldersrenteloven er en af de bedste sociale Love, vi har, og jeg maa tilbagevise den Paastand af det ærede Medlem, at det skulde være de fattige, der maa betale den Aldersrente, som nu kommer dem til gode, der dog har nogen Indtægt. Det er slet ikke rigtigt, thi rigtigt opgjort er Forholdet dette, at der er ingen af de nuværende gamle aldersunderstøttede, der kunde faa et mindre Beløb end Femtedelen af Forskellen mellem den oppebaarne Aldersunderstøttelse og det Rentebeløb, som tilkommer dem i Henhold til Aldersrenteloven, og dette rammer endda kun en lille Part af dem, der kommer under, og det kan ingenlunde strække til til det nye Omraade, der er trukket ind under Aldersrenteloven. Det er ogsaa min Opfattelse, at det Beløb, der baseres paa den Opgørelse, der hviler paa det første Kvartal, efter at Aldersrenteloven er traadt i Kraft, vil ikke strække til. Det bliver ikke saa lidt mere end 37 Mill. Kr. for Statskassen, efterhaanden som Omraadet udvides til alle dem, der er berettigede til at faa hel eller delvis Aldersrente, og dernæst vil der ogsaa komme adskillige andre Udgifter til.

Men det er nu ogsaa interessant, naar man hører den stærke Kritik, som er fremkommet fra Socialdemokraternes Side — for øvrigt ogsaa fra radikal Side, men knapt saa stærkt —, at se, hvad Socialdemokraterne egentlig har tilbuddet de gamle for ikke saa langt tilbage. Det var i Samlingen 1917—18, at der blev indbragt et Forslag her i Rigsdagen fra socialdemokra-

tisk Side, og der blev afgivet Betænkning i Foraaret, i Marts Maaned, 1918. Jeg skal villigt indrømme, at den Understøttelse, Socialdemokraterne vilde give, var en Minimaltakstunderstøttelse, men disse Minimaltakster var af en saadan Beskaffenhed, at man maa forbavses derover, naar man hører den skarpe Kritik, som nu fremkommer. Man vilde den Gang her i København, naar begge Ægtefæller var fyldt 60 Aar, give en Understøttelse paa 375 Kr., medens den Aldersrentelov, der nu er vedtaget, giver 65-aarige 1 008 Kr. Hvis man paa det Tidspunkt havde sagt til Socialdemokraterne: Meget vel, vi tager Minimaltaksterne, men vi maa ogsaa have sat Maksimaltakster, og dem sætter vi til 1 008 Kr. — saa tror jeg, de Herrer vilde have sprunget af Glæde, thi jeg kan neppe tænke mig, at de vilde have gjort Modstand imod, at man satte Maksimaltakster med de Beløb, som her er sat. I Købstæderne skulde Familier have 310 Kr. og i Landdistrikterne 250 Kr. Jeg synes, Socialdemokraterne skulde erindre, hvad det var, de vilde give i 1918, og naar man nu erindrer, at de Takster, der er fastsat i Aldersrenteloven, er beregnet efter Priserne i 1916, saa forekommer det mig rigtigt nok, at Socialdemokraterne i nogen Grad bor i et Glashus. Det var jo ikke Meningen, at disse Minimaltakster ikke i Almindelighed skulde gælde, thi det hed i Socialdemokraternes Forslag, at man skulde se bort fra en Indtægt paa 100 Kr. saavel som fra det til Bolig fornødne Husrum og Besiddelse af fast Ejendom indtil 2 500 Kr.; saa meget maatte de gamle have og dog faa denne Minimaltakst. Endvidere skulde Kommunalbestyrelsen herudover være berettiget til, naar Forholdene talte derfor, at lade ude af Betragtning, hvad en Andrager maatte have af andre Indtægter gennem Arbejde, Afsætning af Produkter og lignende indenfor et Beløb af 200 Kr.; endelig var man ikke diskvalificeret til at faa Aldersunderstøttelse, selv om man havde en egen Kapital i fast Ejendom paa 6 000 Kr., men Kommunalbestyrelsen kunde i saa Tilfælde nedsætte Beløbet til det halve. Man ser altsaa, at i Forhold til, hvad man den Gang bød, er den nugældende Aldersrentelovs Beløb meget rundelige.

Da vi saa kommer til Aaret 1919, da det ærede Medlem Hr. Rode fremsatte sit